

خبر

اجاره خودروهای برقی ارزان در فرانسه

فرانسه برای کاهش آلایندگی هوا قصد دارد خودروهای برقی را برای اقشار وسیعی از مردم مقرون به‌صرفه کند. بر اساس این طرح، شهروندان کم‌درآمد می‌توانند از سال آینده با پرداخت صد یورو خودروی برقی اجاره کنند. دولت فرانسه تصمیم دارد با اجرای طرحی در این کشور در راستای حفاظت از محیط زیست و بحران آب و تغییرات اقلیمی در جهان، به افراد کم‌درآمد نیز این امکان را بدهد که بتوانند از خودروهای برقی استفاده و از سال آینده مدل‌های مختلف خودروهای برقی را با حداقل صد یورو در ماه اجاره کنند.

برای اجرایی شدن این طرح خانواده‌های کم‌درآمد به‌زودی به برنامه‌ای تحت عنوان «اجاره اجتماعی» دسترسی خواهند داشت تا از طریق آن بتوانند کار اجاره خودروی برقی را انجام دهند. امانوئل مکرون، رئیس جمهوری فرانسه که این خبر را در سخنرانی با محوریت «استراتژی حفاظت از محیط‌زیست» اعلام کرد، گفته است که این موضوع تنها در مورد خودروهای تولیدشده در اروپا صدق می‌کند. انتظار می‌رود تعداد خودروهای برقی تولیدشده در فرانسه تا سال ۲۰۲۷ به یک میلیون خودرو در سال افزایش یابد. از سوی دیگر مکرون اعلام کرده که به منظور ترویج تغییر خودرو به حمل‌ونقل عمومی، شبکه حمل‌ونقل سریع در ۱۳ منطقه شهری راه‌اندازی خواهد شد. برای اجرا شدن این طرح ۷۰۰ میلیون یورو در نظر گرفته شده‌است. رئیس‌جمهوری فرانسه در نشست وزیران در کاخ الیزه گفت: «باید مردم را تشویق کرد تا از خودروهای شخصی به وسایل حمل‌ونقل عمومی کم‌آلاینده رو بیاورند.» از دیگر برنامه‌های آتی فرانسه برای ترویج استفاده از محصولات پاک و پیامدهای تغییرات اقلیمی که مکرون از آن خبر داده، می‌توان به تلاش برای عدم استفاده از سوخت‌های فسیلی و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای اشاره کرد.

ساخت دوچرخه برقی که نیاز به باتری ندارد

اگر دوچرخه‌سواری روزانه برای شما بسیار چالش برانگیز است، ممکن است وسوسه شوید که دوچرخه برقی یسا همان دوچرخه الکتریکی را انتخاب کنید. مسئله‌ای که در مورد این دوچرخه‌ها وجود دارد این است که تولیدباتری برای آن‌ها منابع طبیعی زیادی مانند لیتیم و با عناصر کمیاب خاکی مصرف می‌کند؛ منابعی که استخراج‌شان اغلب تأثیر منفی بر محیط زیست می‌گذارد.

حالا اما آدرین لیهور، کارآفرین فرانسوی راه‌حلی پیشگام و پایدار برای حل این معضل طراحی کرده است. این مخترع دوچرخه‌ای برقی به نام «پی-پاپ» (Pi-Pop) طراحی و ثبت کرده که نه از باتری‌های لیتیومی، بلکه از ابرخازن‌ها استفاده می‌کند. به بیان ساده، یک ابرخازن با ذخیره انرژی به روش الکترواستاتیکی با از طریق شارژ آهسته کار می‌کند. این در مقابل طرز کار باتری لیتیومی است که انرژی را از طریق یک واکنش شیمیایی ذخیره می‌کند. به عبارت دیگر، یک ابرخازن می‌تواند در صورت نیاز انرژی را خیلی سریع ذخیره و آزاد کند. در مورد دوچرخه‌ه، این به معنای ذخیره انرژی در زمانی است که فرد پدال می‌زند یا ترمز می‌کند و از آن برای کمک به کارهای دشوارتر مثل آغاز حرکت یا حرکت در سربالایی استفاده می‌کند. ابداع‌کننده این دوچرخه ۲۰ کیلوگرمی تخمین می‌زند کمک‌هایی که توسط ابرخازن‌های دوچرخه به دوچرخه‌سوار ارائه می‌شود، برای حدود ۸۰ درصد شهرهای اروپایی مناسب است. مفهوم ابرخازن به‌خودی‌خود یک نوآوری جدید نیست. اولین مدل‌های آن‌ها در پایان دهه هفتاد میلادی ساخته شدند و امروزه در سیستم‌های فتوولتائیک (مانند پنل‌های خورشیدی)، دوربین‌های دیجیتال و برخی خودروهای هیبریدی یا برقی برای بهبود عملکرد به کار می‌روند. سازندگان دوچرخه جدید می‌گویند هیچ ماده معدنی کمیابی در تولید انرژی برای این دوچرخه استفاده نمی‌شود، زیرا ابرخازن‌ها از کربن، پلیمر سانا، فویل‌های آلومینیومی و خمیر کاغذ ساخته شده‌اند. موادی که از قبل فرایندهای بازیافت برای آن‌ها وجود دارد.

جهان

گزارش

رونق طولانی مدت تولید در قاره آسیا موجی از یکپارچگی تجاری را به همراه داشته است. در سال ۱۹۹۰ فریب به ۴۶ درصد تجارت آسیایی در داخل منطقه انجام می‌شد و تا سال ۲۰۲۱ این رقم به ۵۸ درصد رسید و آن را به یکپارچه‌ترین قاره پس از اروپا تبدیل کرد. همان‌طور که آسیا ثروتمندتر و شرکت‌های آن قدرتمندتر شدند، به همان نسبت هم جریان سرمایه‌گذاری منطقه‌ای تر شد.

سرمایه گذاری بیشتر

در این سال‌ها، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در آسیا توسط سایر کشورهای آسیایی تقریباً دو برابر سریع‌تر از سرمایه‌گذاری توسط غربی‌ها رشد کرده است. بیشتر این سرمایه‌گذاری‌ها از سوی ژاپن، کره جنوبی و چین در کشورهای فقیرتر و جوان‌تر انجام شده است. در نتیجه، در سال ۲۰۲۱، آسیایی‌ها مالک ۵۹ درصد از سهام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در آسیا (به استثنای قطب‌های مالی هنگ کنگ و سنگاپور) بودند که نسبت به ۴۸ درصد در سال ۲۰۱۰ افزایش چشمگیری داشته و البته سهم غرب را کاهش داده است. همچنین سهم آسیا از وام‌های بانکی جهانی از کمتر از ۴۰ درصد قبل از بحران مالی جهانی به ۵۴ درصد افزایش یافته و شرکت‌هایی مانند بانک صنعت و تجارت چین، گروه مالی میتسوبیشی ژاپن و بانک متحد سنگاپور اکنون با عقب‌نشینی وام‌دهندگان غربی در آسیا، به خوبی گسترش پیدا کرده‌اند. در حال حاضر، کشورهای آسیایی وام‌دهندگان بزرگ‌تر و مستقیم‌تر هستند. بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۱، چین به‌طور متوسط سالانه ۵٫۵ میلیارد دلار به این منطقه اختصاص داد، در حالی که این رقم وام از سمت ژاپن ۴ میلیارد دلار و از طرف کره جنوبی ۲٫۹ میلیارد دلار بوده که البته بسیاری از این موارد با انتقال تخصص فنی نیز همراه بوده است؛ مانند ایستگاه‌های متروی شهر هوشی‌مین که با حمایت ژاپن ساخته شده‌اند.

گزارش

چین کنترل صادرات بسر دو فلز مورد استفاده در دستگاه‌های الکترونیکی و پنل‌های خورشیدی را اعمال می‌کند. این کشور حدود ۸۰ درصد از گالیوم جهان و حدود ۶۰ درصد ژرمانیوم را تولید می‌کند. طبق داده‌های گمرک چین که هفته قبل منتشر شد، این کشور هیچ‌یک از این عناصر را در ماه گذشته و در بازارهای بین‌المللی نفروخته است.

دولت چین اعلام کرده است که خریداران دو فلز پر کاربرد

گزارش

اگر جوانی جمعیت عامل رشد چین در چهار دهه گذشته نبوده است، به احتمال بسیار زیاد پیری جمعیت این کشور هم فاجعه‌بار نخواهد بود.

از زمان آغاز درهای باز اقتصادی در چین در دهه ۱۹۸۰، اقتصاد این کشور با سرعت بسیار بالایی رشد کرده است و تبدیل هزینه‌های زندگی باعث شده تولید ناخالص داخلی به‌ازای هر نفر ۱۰ برابر افزایش یابد. اما اکنون چین با باد مخالف مواجه است. در حال حاضر اعتماد مصرف‌کننده پایین آمده، بیکاری جوانان بالاست و اقتصاد در آستانه کاهش تورم قرار دارد. علاوه بر این، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی چین، عاملی که زمانی همه‌فکر می‌کردند ضامن رشد این کشور بوده، اکنون در حال تبدیل شدن به یک مشکل اساسی برای این کشور است.

مزیت جمعیتی

در طول چهار دهه گذشته، جمعیت فعال و در سن کار چین

ادغام آسیایی

توافقات تجاری جدید مانند مشارکت اقتصادی جامع منطقه‌ای، برخی از موانع تجارت را در آسیا از بین برده است و با پیچیده‌تر شدن زنجیره‌های تأمین، سرمایه‌گذاری فرامرزی بیشتری در لجستیک مورد نیاز خواهد بود. به‌طور مثال بسیاری به دنبال راه‌اندازی کارخانه‌هایی در هند یا ویتنام هستند. مهم‌تر از آن، مصرف‌کنندگان روبه‌رشد آسیا باید یکپارچه‌سازی توربوشارژ را انجام دهند. در حال حاضر سهم بزرگی از تجارت درون آسیایی به‌جای اقلام مصرفی، در نهاده‌های واسطه‌ای است که برای تولید کالاهای نهایی استفاده می‌شود. اما در طول پنج سال آینده، صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی می‌کند که اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه آسیایی احتمالاً ۴٫۵ درصد در سال رشد خواهند کرد که سه برابر سریع‌تر از کشورهای پیشرفته است و همین باعث می‌شود تا از همسایگان خود بیشتر خرید کنند.

امروزه اختلاف درآمد در سراسر آسیا بسیار زیاد است، به‌طوری که تولید ناخالص داخلی به‌ازای هر نفر از ۸ هزار

دلار در هند تا ۴۹ هزار دلار در ژاپن متغیر است. همان‌طور که ادغام با اتحادیه اروپا به کشورهای اروپای شرقی کمک کرد تا به درآمدهای کشورهای غربی برسند، ادغام در آسیا نیز باید درآمدهای کشورهای جنوب و جنوب شرقی را افزایش دهد. پس‌انداز کشورهای آسیایی ثروتمندتر و سالخورده در کشورهای فقیرتر و جوان‌تر مورد استفاده قرار می‌گیرد و به گسترش رفاه و در عین حال بازدهی سالم برای سرمایه‌گذاران کمک می‌کند. در واقع، افزایش تجارت باید قیمت‌ها را برای مصرف‌کنندگان کاهش دهد و سرمایه‌گذاری بیشتر باید هزینه سرمایه را کاهش دهد.

پیامدهای سیاسی

بر خلاف اروپا، روابط اقتصادی عمیق‌تر در آسیا منادی یکپارچگی سیاسی نیست. این طرح در اروپا با تمایل به اجتناب از جنگ قاره‌ای دیگری به اجرا درآمد، اما در آسیا امروزه انگیزه مشابهی وجود ندارد. کشورهای آسیایی به‌شدت مستقل هستند و سیستم‌های سیاسی آن‌ها بسیار متنوع است و نمی‌تواند یک اتحادیه آسیایی ایجاد کند.

جنگ مواد معدنی بین چین و کشورهای توسعه یافته

نوعی ممنوعیت بلکه نوعی تلافی و جبران خسارت در برابر تحریم‌های آمریکایی باشد. این سناریویی است که آمریکا و کشورهای متحدش مدت‌ها نگران آن بودند. نگرانی مورد نظر نه فقط برای این دو فلز نسبتاً مهم، بلکه برای بسیاری از مواد معدنی که به میزان زیاد در چین تولید و فرآوری می‌شوند نیز صادق است. بر اساس اعلام اتحادیه مواد معدنی خام، چین ۶۰ درصد ژرمانیوم و ۸۰ درصد گالیوم جهان را تولید می‌کند. همچنین این کشور بر زنجیره تأمین مواد معدنی کمیاب خاک که در بسیاری از محصولات تکنولوژی پیشرفته همچون لیتیوم، کبالت و گرافیت مورد استفاده

و مورد استفاده در تراشه‌های کامپیوتری و پنل‌های خورشیدی باید از اول ماه اوت برای صدور مجوز اقدام کنند. همچنین این فلزات کمیاب، یعنی «گالیوم و ژرمانیوم» در کاربردهای نظامی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. ایالات متحده چندین سال است که مجموعه‌ای از محدودیت‌های تجاری را برای محدود کردن دسترسی چین به فناوری «نیمةهادی» اعمال کرده است. وزارت بازرگانی چین در بیانیه‌ای اعلام کرد که کنترل‌های جدید بر صادرات فلزات برای حفظ منافع ملی چین است. به نظر می‌رسد این کنترل‌های اعمال شده از طرف چین نه

بسیار سریع‌تر از تعداد جمعیت غیرشاغل و مسن آن رشد کرده است. این مسئله در تنوری، سهم متوسط شهروندان را در تولید ناخالص داخلی افزایش داده است؛ ویژگی‌ای که اغلب به عنوان «مزیت جمعیتی» یک کشور توصیف می‌شود. با این حال، یک مقاله جدید که توسط شین‌مینگ از دانشگاه ملی استرالیا نوشته شده است، ویژگی‌های جمعیتی چین را به عنوان یک عامل موفقیت‌آمیز برای چین در رشد و توسعه کاملارد می‌کند. طبق نظریه این مقاله، اگرچه تعداد جمعیت در سن کار این کشور افزایش یافته، اما سهم این افراد در دسترسی به شرایط کاری افزایش پیدا نکرده است.

در این مقاله، دکتر منگ داده‌های سرشماری‌های ده‌ساله چین را بین سال‌های ۱۹۸۲ و ۲۰۱۵ جمع‌آوری کرده است. این کشور آمار دقیق و به‌روز داده‌های جمعیت‌شناختی را در دسترس همگان قرار نمی‌دهد، اما به برخی از محققان که دکتر منگ هم یکی از آن‌هاست، اجازه دسترسی به زیرمجموعه‌ای از داده‌ها را داده است. این داده‌ها حاوی اطلاعاتی در مورد سن، وضعیت کار، تحصیلات و محل زندگی افراد است. تجزیه

انقلاب اقتصادی قاره کهن چه معنایی برای جهان دارد؟

آسیای کارخانه‌ای

می‌کنند. میلیون‌ها آسیایی با ساختن کالاهای مختلف از فقر نجات یافته‌اند و در عرصه اقتصادی بسیاری موفق شده‌اند. اکنون اما مدل اقتصادی منطقه دوباره در حال تغییر است و این تغییر عواقبی برای آسیا و جهان خواهد داشت.

اگرچه آمریکا همچنان یک سرمایه‌گذار مهم در منطقه است، اما قدرت اقتصادی و سیاسی آن در آینده کاهش خواهد یافت. آمریکا در این سال‌ها نفوذ مالی خود را از دست داده، بنابراین از رونق آینده آسیا سود نسبتاً کمتری خواهد برد. علاوه بر این، حمایت از معاملات تجارت آزاد در هر دو طرف راه‌رو در واشنگتن از بین رفته است. با این حال، این بدان معنا نیست که منطقه تحت سلطه چین، حجم عظیم تجاری خود و ابتکار ایجاد کمربند و جاده در کشورهای دیگر نفوذ پیدا کرده است. اما بسیاری از کشورهای آسیایی نسبت به سرمایه‌گذاری چین محتاط هستند، به‌ویژه به این دلیل که سیاست خارجی این کشور در دوران ریاست‌جمهوری شی جین‌پینگ بدتر شده است. نتایج نظر‌سنجی‌ها نشان می‌دهد که هندی‌ها طرفدار چین نیستند و همین‌طور سفر اخیر جو بایدن به ویتنام نشان می‌دهد که این کشور یک سیاست میانه را در قبال دو کشور در پیش گرفته است.

علاوه بر این، دموکراسی‌های ثروتمند و بالغ آسیایی مانند ژاپن و کره جنوبی وزنه تعادلی مهمی برای چین خواهند بود. بر اساس نظر‌سنجی مؤسسه (Ishak-Yusof) در سنگاپور، کمک‌های توسعه‌ای طولانی‌مدت ژاپن به آسیای جنوب شرقی باعث شده نخبگان منطقه این کشور را قابل اعتمادترین قدرت در منطقه بدانند. همچنین کره جنوبی از یک کشور در یافت‌کننده کمک، به یک کشور کمک‌کننده بزرگ تبدیل شده است و هر دوی این کشورها نسبت به آمریکا موضع بسیار دوستانه‌تری از چین دارند. همه این‌ها به این معناست که اگرچه وزن نسبی اقتصادی آمریکا در آسیا در حال کاهش است، اما همچنان می‌تواند از طریق شرکای خود در این منطقه نفوذ داشته باشد، چرا که هر سه این کشورها بر حمایت خود از نظم مبتنی بر قوانین تأکید دارند.

همان‌طور که کشورهای آسیایی با هم ثروتمندتر می‌شوند، آمریکا باید به خاطر داشته باشد که این کشور نیز یک کشور اقیانوس آرام است و باید در برابر وسوسه چرخش به درون مقاومت کند.

منبع: اکونومیست

قرار می‌گیرد تسلط دارد. روابط بین ایالات متحده و چین در خنثی‌ترین تعریف ممکن، پرتنش است. تجارت، به‌ویژه در مورد فلزات نیمه‌هادی و مواد خام نقطه تنش و ویژه‌ای میان ایالات متحده و چین است. هم کاخ سفید و هم اکثریت قاطع کنگره، تسلط چین بر زنجیره‌های تأمین مواد معدنی را رقابتی اقتصادی و تهدیدی امنیتی برای آمریکا می‌دانند. ایالات متحده با استناد به امنیت ملی خود، محدودیت‌های صادراتی را بر تجهیزات تولید نیمه‌هادی اعمال کرده است. همچنین اخیراً کشور هلند نیز تحت فشار ایالات متحده، چنین سیاستی را در قبال چین اتخاذ کرده است.

نتیجه گرفت که نیروی کار چین به عنوان سهمی از کل جمعیت تقریباً ثابت بوده، اما از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۱۵ در حدود ۵۰ درصد جمعیت این کشور رشد کرده است. طبق این نتیجه‌گیری، دکتر منگ استدلال می‌کند که مزیت جمعیتی، احتمالاً هرگز در چین وجود نداشته است.

کیفیت و کمیت

به نظر می‌رسد بررسی کیفیت نیروی کار به‌جای کمیت آن، توضیح بهتری برای رشد فوق‌العاده کشور در تولید ناخالص داخلی به‌ازای هر نفر ارائه می‌دهد. از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۱۰، سهم افرادی که به دانش‌گاہ رفته‌اند، ۱۰ برابر افزایش یافته و به ۳۸ درصد برای افراد شهرنشین رسیده است. در مناطق روستایی، نسبت افرادی که به سطح پایه تحصیلی دست یافتند بیش از دو برابر شده و به نزدیک ۶۰ درصد رسیده است و در انتقال کارگران روستایی به مشاغل مولدتر در شهرها، رشد شهرنشینی نیز کمک کرده است.

منبع: فایننشال تایمز